

КВАНТУМ СФЕРЕ И КВАНТИНУМ ВАЗДУШНОГ ПРОСТОРА – ЕВОЛУЦИЈА У ТРЕЋОЈ ДИМЕНЗИЈИ РАТА

Давор М. Милошевић
Војска Србије, 1. бригада КоВ

У ваздушном простору изнад територије Републике Србије појављују се одрази које региструју сви радари, различитих намена и радних фреквенција, иако у ваздуху не постоји ништа опипљиво и голим оком уочљиво. Постаје јасно да се од ометања ПВО авионима који нису видљиви на радару, дошло до нове фазе када се авиони који не постоје у простору приказују на радару. Ова фаза кореспондира са скаларним таласима, тако да се појаве изазване њоме не простиру већ су статичне, а привид њиховог кретања се остварује измештањем снопа дејства, односно ангажовањем других енергетских потенцијала у простору. Овакво дејство омогућује прикривање стварног циља у ваздушном простору и истовремено одвлачење снопова нишанских радара противничких система ваздухопловства и противваздухопловне одбране на лажне циљеве, односно квантификоване облаке енергије.

Кључне речи: *ометање радара, квантна физика, скаларни таласи, слободна енергија, неконвенционално оружје*

Увод

Изнад територије Републике Србије оружане снаге В и ПВО су данима у потери за „духовима“. Појављују се на радарским показивачима одрази у ваздушном простору, које региструју сви радари, различитих намена и радних фреквенција, иако у ваздуху не постоји ништа опипљиво и голим оком уочљиво. Разлог томе је мењање поларитета, односно фреквенције осцилације честица у етру на одређеном простору и концентрација, условно речено, слободне енергије која је довољна да рефлектује електро-магнетне таласе радне фреквенције радара у ПВО систему.

Јасно је да се од ометања ПВО авионима који нису видљиви на радару, дошло до нове фазе када се авиони који не постоје у простору приказују на радару. С обзиром, да је област квантне¹ физике, хемије, механике и био-електронике, готово потпуно

¹ Израз квант (од латинског *quantum* (множина *quanta*) = количина, мноштво, свота, износ, део) односи се на дискретне јединице које теорија приписује извесним физичким величинама као што су енергија и момент импулса (угаони момент) атома. Откриће да таласи могу да се простиру као честице, у малим енергијским пакетима који се називају кванти довело је до појаве нове гране физике, која се бави атомским и субатомским системима, коју данас називамо Квантна механика.

непозната широј јавности, а могућности њене употребе у војној технологији до сада нису јавно употребљене, потрудили смо се да у овом раду изнесемо основна и поједностављена објашњења ове нове појаве, коју многи сматрају – феноменом.²

Како год се називала та појава, могла би у будућим сукобима својим потенцијалом учинити (и наше) ваздухопловне снаге и снаге за противваздухопловна дејства потпуно неупотребљивим. Она, има за циљ да у току напада ваздушним путем, примера ради, 2 ловца бомбардера, у том простору радар региструју на пример 142 циља и не могу да одреде који је од њих стваран а који имагинаран. То даје оное, ко овом технологијом располаже, предност готово неометаног дејства.

Историја појаве

Никола Тесла, иако није отац квантне науке, попут Планка,³ ипак јесте најзаслужнији за њену спознају. Оно чиме се ми данас користимо плод је његовог рада до 1905. године и ослања се на „Теорију релативитета“ Алберта Ајнштајна из исте године, којом је званично прекривен незванични рад нашег прослављеног научника од наведене године па све до краја његовог живота.⁴ Поуздано се зна да се у том дугом периоду бавио Етром и квантним честицама, мењајући и користећи њихова својства и потенцијале, па све до развоја „ласера“, „зрака смрти“, „магнетног топа“, и сличних изума, који нестају заједно са њим у закулисним радњама Другог светског рата.

Ипак, остаје и опстаје његово откриће стојећих, стационарних таласа⁵ из 1899. године односно скаларних поља. Оно шта се зна је да су право и полазне основе за бављење овом, данас с намером скрајнутом, науком⁶ добиле Канада, САД, Велика Британија и Русија, како не би била дата предност ниједној од светских сила.

² Вероватно је тако, зато што је то питање врхунске науке а не конвенционалне силе.

³ Основни принцип квантне физике каже, да апсолутно све има фреквенцију осциловања.

⁴ Raković, D. (1997). „Consciousness and quantum collapse: Biophysics versus Relativity” u: *The Noetic Journal* 1, str. 34-41.

⁵ Данас се званично проучавају врло ограничено у форми торзионих поља.

⁶ Велики број научних радова је основа развоја квантне медицине. Значај овог поља истраживања потврђују и многе додељене Нобелове награде у овој области:

- Планк (1918 – генерални допринос теоријској физици и открића елементарног кванта енергије);
- Ајнштајн (1921 – квантна физика);
- Луис де Брољи (1926 – концепт активног квантума – ЗД, стојећи таласи);
- Раби (1944 – феномен НМР у молекулским спиновима, “за регистровање магнетских особина атомских језгара методом резонанције”);
- Блок и Парсел (1952 – магнетна природа нуклеуса);
- Басов и Прохоров (1964 – проналазак ласера из 1954);
- Пригожин (1977 – о “расутиим структурама” – које по својој просторно кохерентној организацији могу да се прошире на читав биолошки систем);
- Берт Сакман и Ервин Нехер (1991 – медицина, метода детекције врло малих електричних струја које пролазе кроз ћелијске мембране).

Фрелихова истраживања феномена квантне суперпроводљивости путем диполарних осцилацијских мембрана из 1952. године добијају потврду 1988. године преко совјетских истраживача и разумевања међућелијског језика путем кохерентних (међусобно повезаних) таласних поља.

Ипак, пракса показује да су најдаље у проучавању лика и дела овог грађанина света најдаље отишле САД и Руска Федерација.

Квантна електродинамика проучава примену квантне механике на електромагнетна и таласна поља електрона, присуство макроскопских ефеката тј. суперфлуидности, суперпроводљивости и .

Неопходан услов за примену квантне механике је постојање целовитог потенцијала самоодржања у систему, који одређују постојање објеката у датим нивоима квантних скала. Дакле, неопходан услов формирања целовитог макроскопског квантно механичког ентитета је постојање ефикасних и далекосежних активних сила у ограниченом фреквентном опсегу, које би створиле кохерентна, мултимодална поља ласерског типа у сваком објекту.

Дефинисање граница

Класична физика, која се изучава током основног образовања, нас учи да је све око нас материја која је, у ствари, „гуснута“ енергија, и да се, с тога, материја не може уништити, већ само може прећи из једног облика, односно агрегатног стања, у друго, при чему се може отпустити слободни део енергије.⁷ Већина материје у Универзуму је невидљива!⁸ Основни постулати Теслиних проучавања, па отуда и квантне физике, су да је све енергија, и да се свака енергија карактерише одређеним осцилацијама – без осцилације нема енергије и нема енергије без осцилације.

Према томе, а и према званичној Теорији великог праска, сва материја је настала из велике експлозије енергије, а материја није ништа друго до квантизован облик енергије.⁹ Материја је израз бесконачних видова енергије, односно светлости у свом есенцијалном облику. Отуда, енергија и осцилација постоје свуда, па и у вакууму, а за црне рупе и тамну материју, за које се донедавно сматрало да су простори без енергије и материје, најновија истраживања астрофизике потврђују да су то заправо највећа језгра енергије у Универзуму.

Осциловање = Постојање.¹⁰ Не постоји нешто шта не осцилује и не осцилује само нешто шта не постоји. Отуда, енергија се не може уништити већ се само из ње материја може створити или се материја може поново у чисту енергију разложити. Квантно-информациона електротехника, или како год да је назовемо, заснива се на материјалном обликовању „живих“ система који егзистирају на њиховој разноликости и диференцијалној стабилности у простору.¹¹

⁷ Квантна физика покушава да попуни празнину у фундаменталној физици, која се са својим постулатима све чешће сусреће као са препрекама које јој ограничавају даљи развој.

⁸ „Вакууми су највећи извори енергија; оно шта се сматра празнином само је манифестација непробуђене материје. Нема празнине на Земљи, нити у свемиру. У црним рупама, о којима говоре астрономи, најмоћније су енергије и извори живота.“ из интервјуа Николе Тесле за часопис „Бесмртност“.

⁹ Pagels, H. R. (1982). *The Cosmic Code: Quantum Physics As the Language of Nature*. New York: Simon & Schuster.

¹⁰ Постоји фреквенција осциловања, односно рада или простирања, и фреквенција постојања. Прва се изражава у Херцима, а друга још увек нема званичну мерну јединицу у Међународном систему јединица.

¹¹ Sit'ko, S. P. (2005). „Quantum-mechanics basis of the diverse differential stability of the alive“ u: *Physics of the Alive* 13(1), str. 9-12.

Дакле, када измените фреквенцију слободне енергије она може попримити особине неког облика материје, баш као што мењање фреквенције осциловања неке материје (физичког предмета) може довести и до његовог уништења, односно разлагања на више других облика материје, или у случају потпуног уништења до ослобађања првобитних честица слободне енергије.¹²

Савремене тековине

Радари, различитих намена и радних фреквенција идентификују објекте о које се њихови електромагнетни таласи одбијају, али који не постоје у простору. Дакле, постоје енергетски, али не и материјални објекти, односно не постоји материјализована енергија у чврстом агрегатном стању људском оку видљива.

Овим се постиже ефекат енергетских мамаца као обликовања кондензованих енергетских облака који се могу поистоветити, на пример, са метама које вуку ваздухоплови при вршењу бојевих гађања ракетним системима за противваздухопловна дејства.

Наравно, квантна физика не познаје зрачења, електромагнетне таласе и Херцове фреквенције¹³, па с тога ови објекти могу бити лоцирани и праћени системима ПВО, али немају основа да буду и гађани постојећим и доступним системима за навођење; који захватају топлоту, боју, облик, одређени материјал, фото контраст, фреквенцију у Херцима, електромагнетно зрачење и сл.

Ако пођемо од постулата да сваки материјални предмет, чак и у привидном стању мировања, на пример авион у хангару или трпезаријски сто у кући, непрестано осцилује фреквенцијом свога постојања, од које је и саздан (на чему се базира и квантна медицина која анализира фреквенције људског организма¹⁴), имамо ситуацију да уколико од честица којима је испуњен простор око нас – „етар“, постигнемо да осцилују истом одређеном фреквенцијом на одређеном простору у одређено време, и узмемо да је та фреквенција на пример иста као фреквенција осциловања авиона, тада ће радар на том месту идентификовати авион, иако ту заправо нема ничега.

Кондензовани облак материје, представља алтер модела квантиране густине енергије који се пројектује у простору и времену, а сваки квант те енергије поседује холограмско својство и програмабилно дејство, односно електричну стимулацију засновану на већи електрокондуктивних вредности мерних тачака, или једноставније речено, овом диференцијацијом се постиже фреквенција простора као да је у питању материјализовани објекат, односно микроталасна резонантна квантификација слободне енергије.¹⁵

¹² Zalyubovskaya, N. P. (1970). *An Estimation of Effects of Millimeter and Submillimeter Microwaves upon Various Biological Objects*. M.Sc. Thesis in Biological Sciences, Kharkov: Kharkov State University.

¹³ Никола Тесла је такође изјавио да су сви његови експерименти вршени са таласима „нехерцијанске вредности“.

¹⁴ Raković, D., Školjev, A. i Đorđević, D. (2002). *Uvod u kvantno-informacionu medicinu*. Evropski centar za mir i razvoj, Univerzitet za mir Ujedinjenih nacija.

¹⁵ Gizhko, V. V., Sit'ko, S. P. (1993). „Coherent microwave electromagnetic fields as a physical model of macroscopic quantum states of the multicellular organism“ u: *Journal of Physics of the Alive*, vol.1, str. 103–109.

Овај принцип се заснива на стојећим, односно торзионим (скаларним) таласима, који се разликују од лонгитудиналних (векторских) таласа познатих у јавној науци и карактеристичних за простирање, на пример, звука, светлости или електричне енергије, тако да се појаве изазване њиме не простиру већ су статичне, а привид њиховог кретања се остварује измештањем снопа дејства, односно ангажовањем других енергетских потенцијала у простору.¹⁶

Још једна од предности експлоатације овог вида енергетског потенцијала је та што на њега не утичу дистрактори попут метеоролошких, географских или морфолошких утицаја околине. Тако да се може примењивати у сваком тренутку, на сваком месту и са било које удаљености.

Дакле, методом кохерентних ексцитација се примењују таласне атермичке интензивности. Оно шта је посебно важно је да се на одређеном простору, без ограничења атмосферских метео услова, могу са велике дистанце и на великом простору у великом броју оформити овакви облаци енергије у којима би егзистирале различите групе честица третиране различитим степенима таласне атермичке интензивности, при чему би тај објекат могао да одговори и изазовима као што су промене радне фреквенције радара као и да одоли њиховим филтерима шума.¹⁷

С обзиром да су употребљени уређаји, принципом рада, ослоњени на Теслине централне изворе експлоатације, међу којима су и разлике присутне у Земљиној атмосфери, односно различити типови сфера – од тропосфере, стратосфере, мезосфере, термосфере и преко егзосфере односно јоносфере, јасно је да се, попут његовог циља да цео свет снабдева бежичним преносом свих врста енергија управо на овој платформи, на којој делимично функционише и део радара, ови уређаји могу своје снопове за модулацију честица енергије у простору рефлектовати управо на овим разликама, при чему се одређени ефекат може произвести на великим удаљеностима и на тачно одређеним координатама без употребе додатних репетитора и рефлектора, како на земљи (води) тако и изнад њих.

Закључак

По манифестацијама уоченим у ваздушном простору Републике Србије, искуства указују да су употребљена, највероватније, два уређаја слабијег капацитета, с обзиром да никада нису једновремено уочена више од два енергетска објекта и да су брзине кретања и јачине њихових одраза биле слабије снаге од оних који се јављају при захвату авиона током сканирања војним радарима који су у оперативној употреби, што упућује на недвосмислен закључак да су у питању опитни уређаји мањих капацитета и слабијих могућности, од претпостављених борбених који би били употребљени у евентуалној реалној борбеној ситуацији, а да је простор изнад Републике Србије, као и капацитети В и ПВО њених оружаних снага, употребљен у истраживачке сврхе пре увођења оваквог система у оперативну употребу.

¹⁶ Kandel, E. R., Siegelbaum, S. A. i Schwartz, J. H. (1991). „*Synaptic transmission*”, u: Kandel, E. R., Schwartz, J. H. i Jessell, T. M. *Principles of Neural Science*. New York: Elsevier, Ch. 9.

¹⁷ Adey, W. R. (1980). „Frequency and power windowing in tissue interactions with weak electromagnetic fields” u: *Proceedings of the IEEE*, vol.68, str. 119–125.

С тога, неопходно је овој проблематици посветити адекватан ниво истраживачке пажње у циљу развоја сопствених знања и потенцијала како наведене манифестације не би могле угрозити безбедносни или привредни систем државе.

У будућности, мања верзија оваквог уређаја може бити уграђена и у сам борбени ваздухоплов, чиме би се омогућило прикривање стварног циља у ваздушном простору и истовремено одвлачење снопова нишанских радара противничких система ваздухопловства и противваздухопловне одбране на лажне циљеве креиране од стране управо оних правих.

Литература

[1] Adey, W. R. (1980). „Frequency and power windowing in tissue interactions with weak electromagnetic fields” u: *Proceedings of the IEEE*, vol. 68, pp. 119–125.

[2] Gizhko, V. V., Sit'ko, S. P. (1993). „Coherent microwave electromagnetic fields as a physical model of macroscopic quantum states of the multicellular organism” u: *Journal of Physics of the Alive*, vol.1, pp. 103–109.

[3] Zalyubovskaya, N. P. (1970). *An Estimation of Effects of Millimeter and Submillimeter Microwaves upon Various Biological Objects*. M.Sc. Thesis in Biological Sciences, Kharkov: Kharkov State University.

[4] Kandel, E. R., Siegelbaum, S. A. i Schwartz, J. H. (1991). „*Synaptic transmission*”, u: Kandel, E. R., Schwartz, J. H. i Jessell, T. M. *Principles of Neural Science*. New York: Elsevier, Ch. 9.

[5] Pagels, H. R. (1982). *The Cosmic Code: Quantum Physics As the Language of Nature*. New York: Simon & Schuster.

[6] Raković, D. (1997). „Consciousness and quantum collapse: Biophysics versus Relativity” u: *The Noetic Journal* 1, pp. 34-41.

[7] Raković, D., Školjev, A. i Đorđević, D. (2002). *Uvod u kvantno-informacionu medicinu*. Evropski centar za mir i razvoj, Univerzitet za mir Ujedinjenih nacija.

[8] Sit'ko, S. P. (2005). „Quantum-mechanics basis of the diverse differential stability of the alive” u: *Physics of the Alive* 13(1), pp. 9-12.